A BIZOTTSÁG 528/2014/EU FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2014. március 12.)

az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az opciókkal kapcsolatos, piaci kockázati sztenderd módszer szerinti nem delta kockázatok kezelését meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 329. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdésére, 352. cikke (6) bekezdésének harmadik albekezdésére, valamint 358. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdésére,

mivel:

(1) Az 575/2013/EU rendelet azon előírása alapján, amely szerint olyan módszerek körét kell kidolgozni, amelyekkel a delta kockázattól eltérő egyéb kockázatok az intézmény opciókkal és opciós utalványokkal összefüggő tevékenységeinek méretével és összetettségével arányos módon jeleníthetők meg a szavatolótőke-követelményekben, indokolt eltérő komplexitású és kockázatérzékenységű módszereket kialakítani, amelyek különböző profilú intézmények számára lehetnek megfelelőek. Következésképpen helyénvaló előírni a következő három módszer alkalmazását az opciók és opciós utalványok nem delta kockázatainak mérésére (a módszerek összetettség szerinti, növekvő sorrendben szerepelnek): i. az egyszerűsített módszer, ii. a delta-plusz módszer, valamint iii. a forgatókönyvmódszer. Ez a három módszert magában foglaló keret – az 575/2013/EU rendelet figyelembevételéhez szükséges módosításokkal – nagyrészt a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság nem delta kockázatra vonatkozó szabályozási keretét hajtja végre. Ezáltal biztosítható az uniós szabályok és a nemzetközileg elfogadott minimumkövetelmények összhangja, ami további előnyt jelent.

(2) Mivel a delta-plusz módszert alkalmazó intézmények számára biztosítani kell a nem folytonos opciók kockázatérzékenyebb kezelését, az intézményeknek képeseknek kell lenniük az opciókhoz és opciós utalványokhoz kapcsolódó kockázat értékelésére meghatározott módszerek bizonyos feltételek melletti kombinációjára csoporton és szervezeten belül egyaránt. Ugyanakkor annak érdekében, hogy az intézmények a módszereket a szavatolótőke-követelményük csökkentése céljából ne alkalmazhassák szelektíven, a módszerek egyéni alapon történő kombinációja csak azzal a feltétellel engedhető meg, hogy az intézmények az egyes módszerek alkalmazási körét azok következetes alkalmazása érdekében már az alkalmazás megkezdése előtt meghatározzák.

(3) Az opciókhoz és opciós utalványokhoz kapcsolódó nem delta kockázatok a teljesség igénye nélkül magukban foglalhatják az instrumentum gammájának változásából eredő kockázatot (gamma kockázat vagy konvexitási kockázat e rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának megfelelően), az instrumentum vegájának változásából eredő kockázatot (vega kockázat vagy volatilitási kockázat e rendelet 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelően), a kamatlábak változásából eredő kockázatot (kamatkockázat vagy ró kockázat), a gamma kockázattal nem megragadható nemlineáris jellemzőket, valamint az egy kosárba tartozó opciók és opciós utalványok implikált korrelációjával kapcsolatos kockázatot. A felsorolt kockázatok közül még az összetettebb intézmények esetében is csak a gamma és vega kockázat lényegessége indokolja szavatolótőke-követelmények előírását, így a szavatolótőke-követelmények e rendelet szerinti kiszámításakor kizárólag az említett kockázattípusokat kell figyelembe venni. Az 575/2013/EU rendelet előírja az intézmények számára, hogy a delta belső módszerrel történő kiszámításához előzetesen engedélyt kérjenek az illetékes hatóságtól. Mindazonáltal a nem delta kockázatra vonatkozó módszerek használatát a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([2]) az intézmények felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárására vonatkozó rendelkezései alapján nyomon kell követni és értékelni kell. Emellett a forgatókönyvmódszer jelentősebb összetettsége szükségessé teszi az illetékes hatóságok általi szorosabb nyomon követést, így az intézmények általi használatát – mind az első, mind a folyamatos alkalmazás tekintetében – meghatározott alkalmazási feltételekhez kell kötni.

([1]) HL L 176., 2013.6.27., 1. o.

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

(4) Mivel az 575/2013/EU rendeletnek a rögzített és változó kamatláb közötti csereügyletet szabályozó 330. cikke kizárólag „a kamatlábkockázat szempontjából" alkalmazható, azt egyes pénzügyi eszközök, például csereügyletre szóló opció (swaption) esetében nem kell figyelembe venni.

(5) E rendelet rendelkezései szorosan összefüggnek, mivel mindegyikük a különböző alapul szolgáló eszközökhöz kapcsolódó opciók és opciós utalványok nem delta kockázatainak mérésével foglalkozik. Az egyszerre hatályba léptetendő rendelkezések koherenciája, valamint annak elősegítése érdekében, hogy az említett kötelezettségek hatálya alá tartozó személyek átfogó rálátással rendelkezzenek a szóban forgó rendelkezésekre és könnyen hozzáférhessenek azokhoz, az 575/2013/EU rendelet által ezzel kapcsolatban előírt szabályozástechnikai standardokat célszerű egyetlen rendeletbe foglalni.

(6) Ez a rendelet az Európai Bankhatóság által a Bizottsághoz benyújtott szabályozás technikai standardtervezeten alapul.

(7) Az Európai Bankhatóság nyilvános konzultációt folytatott az e rendelet alapját képező szabályozástechnikai standardtervezetről, elemezte az esetlegesen kapcsolódó költségeket és hasznot, továbbá kikérte az 1093/2010/EU rendelet ([1]) 37. cikkével összhangban létrehozott banki érdekképviseleti csoport véleményét,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az opciók és opciós utalványok nem delta kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelmények meghatározása

(1) Az intézményeknek az opciók és opciós utalványok nem delta kockázatával kapcsolatban a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket az 575/2013/EU rendelet 329. cikkének (3) bekezdésében, 352. cikkének (6) bekezdésében, valamint 358. cikkének (4) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelően az alábbi módszerek egyikével kell kiszámítaniuk:

a) az e rendelet 2. és 3. cikkében meghatározott egyszerűsített módszer;

b) az e rendelet 4., 5. és 6. cikkében meghatározott delta-plusz módszer;

c) az e rendelet 7., 8. és 9. cikkében meghatározott forgatókönyvmódszer.

(2) A szavatolótőke-követelmények összevont alapon történő kiszámítása során az intézmények kombinálhatják a különböző módszerek alkalmazását. Az intézmények egyedi alapon csak a forgatókönyv- és a delta-plusz módszert kombinálhatják, a 4–9. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelően.

(3) Az (1) bekezdésben említett számítás céljából az intézmények végrehajtják a következőket:

a) az opciókat vagy opciós utalványokat tartalmazó kosarakat alapvető összetevőikre bontják;

b) a kamatlábakhoz különböző napokon kapcsolódó felső és alsó határokat, valamint egyéb opciókat különböző időszakokra vonatkozó, független opciók (ún. capletek és floorletek) láncává bontják;

c) a rögzített és változó kamatláb közötti csereügylethez kapcsolódó opciókat és opciós utalványokat a csereügylet rögzített kamatláb oldalához kapcsolódó opcióként vagy opciós utalványként kezelik;

d) az 5. cikk (3) bekezdésében felsorolt alapul szolgáló eszközök közül többhöz kapcsolódó opciókat vagy opciós utalványokat olyan opciók vagy opciós utalványok kosaraként kezelik, amelyek mindegyike saját megkülönböztethető alapul szolgáló eszközzel rendelkezik.

2. cikk

Az egyszerűsített módszer alkalmazásának feltételei

Azok az intézmények, amelyek csak opciókat és opciós utalványokat vásárolnak, csak az egyszerűsített módszert alkalmazhatják.

3. cikk

A szavatolótőke-követelmények egyszerűsített módszer szerinti megállapítása

(1) Az egyszerűsített módszert alkalmazó intézmények a vételi és eladási opciók vagy opciós utalványok nem delta kockázatához kapcsolódó tőkekövetelményt nulla és az alábbi értékek különbözete közül a magasabb értékként számítják ki:

a) a (2)–(5) bekezdésben meghatározott bruttó összeg;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1093/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.)

b) a kockázattal súlyozott delta-ekvivalens összege, amely az alapul szolgáló eszköz piaci értékét a deltával, majd az alábbi megfelelő súlyozások egyikével szorozva számítható ki:

i. általános és egyedi részvénypiaci vagy kamatkockázat esetében az 575/2013/EU rendelet harmadik része IV. címének 2. fejezete szerinti kockázati súly;

ii. árukockázat esetében az 575/2013/EU rendelet harmadik része IV. címének 4. fejezete szerinti kockázati súly; valamint

iii. devizakockázat esetében az 575/2013/EU rendelet harmadik része IV. címének 3. fejezete szerinti kockázati súly.

(2) Az alábbi két kategória valamelyikébe tartozó opciók és opciós utalványok esetében az (1) bekezdésben említett bruttó összeget a (3)–(4) bekezdésnek megfelelően kell meghatározni:

a) ahol a vevő feltétel nélkül jogosult az alapul szolgáló eszközt a lejárat napján vagy azt megelőzően bármikor, előre meghatározott áron megvásárolni, és az eladó köteles a vevő követelését teljesíteni (egyszerű vételi opciók és opciós utalványok);

b) ahol a vevő ugyanígy, az a) pontban leírtaknak megfelelően feltétel nélkül jogosult az alapul szolgáló eszköz eladására (egyszerű eladási opciók vagy opciós utalványok),

(3) Az (1) bekezdésben említett bruttó összeg a nulla és az alapul szolgáló eszköz piaci értékének, valamint az alapul szolgáló eszközre vonatkozó, az opció azonnali végrehajtásából származó esetleges nyereség összegével csökkentett egyedi és általános piaci kockázati szavatolótőke-követelményeknek a szorzata közül a magasabb érték, amennyiben az alábbi feltételek egyike teljesül:

a) az opció vagy opciós utalvány az alapul szolgáló eszköz eladására jogosít (hosszú eladás), és az alapul szolgáló eszközben való részesedéssel párosul (hosszú pozíció az alapul szolgáló eszközben);

b) az opció vagy opciós utalvány az alapul szolgáló eszköz vételére jogosít (hosszú vétel), és az alapul szolgáló eszközben való részesedés eladására szóló ígérettel párosul (rövid pozíció az alapul szolgáló eszközben).

(4) Ha az opció vagy opciós utalvány az alapul szolgáló eszköz vételére (hosszú vétel) vagy eladására jogosít (hosszú eladás), akkor az (1) bekezdésben említett bruttó összeg az alábbi két érték közül a kisebb:

a) az alapul szolgáló eszköz piaci értéke, valamint az alapul szolgáló eszközre vonatkozó egyedi és általános piaci kockázati szavatolótőke-követelmény szorzata;

b) az 575/2013/EU rendelet 104. cikke (2) bekezdésének b) és c) pontjában meghatározott piaci áron történő értékelés, illetve modell alapján történő értékelés módszerével megállapított pozícióérték (az opció vagy opciós utalvány piaci értéke).

(5) Az opciók vagy opciós utalványok valamennyi olyan típusa esetében, amely nem rendelkezik a (2) bekezdésben említett jellemzőkkel, az (1) bekezdésben említett bruttó összeg az opció vagy opciós utalvány piaci értéke.

4. cikk

A szavatolótőke-követelmények delta-plusz módszer szerinti megállapításának áttekintése

(1) Ha az intézmények a delta-plusz módszer alkalmazása mellett döntenek, akkor azon opciók és opciós utalványok esetében, amelyek gammája az alapul szolgáló eszköz árának folytonos függvénye, vegája pedig az implikált volatilitás folytonos függvénye (folytonos opciók és opciós utalványok), az opciók és opciós utalványok nem delta kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményt az alábbi követelmények összegeként kell kiszámítani:

a) az alapul szolgáló eszköz árára vonatkozó delta parciális deriváltjához kapcsolódó szavatolótőke-követelmény, amely kötvényre szóló opciók vagy opciós utalványok esetében az alapul szolgáló kötvény lejáratig számított hozamára vonatkozó delta parciális deriváltja, csereügyletre szóló opciók esetében pedig a csereügyletek kamatára vonatkozó delta parciális deriváltja;

b) az implikált volatilitásra vonatkozóan az opció vagy opciós utalvány értékének első parciális deriváltjához kapcsolódó követelmény.

(2) Az implikált volatilitás az opció vagy opciós utalvány árazására alkalmazott képlet volatilitási értéke, amelynél egy adott árazási modellt és az összes egyéb megállapítható árazási paraméter szintjét alapul véve az opció vagy opciós utalvány elméleti ára megegyezik a 3. cikk (4) bekezdése szerint értelmezett piaci értékkel.

(3) A nem folytonos opciókhoz és opciós utalványokhoz kapcsolódó nem delta kockázatok szavatolótőke-követelményét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) vásárolt opció vagy opciós utalvány esetén nulla és az alábbi értékek különbözete közül a magasabb érték:

i. az opció vagy opciós utalvány a 3. cikk (4) bekezdésében leírtak szerint értelmezett piaci értéke;

ii. a 3. cikk (1) bekezdésének b) pontjában leírtak szerint értelmezett kockázattal súlyozott delta-ekvivalens értéke.

b) eladott opció vagy opciós utalvány esetén nulla és az alábbi értékek különbözete közül a magasabb érték:

i. az alapul szolgáló eszköz piaci értéke, amely vagy a szerződésben rögzített maximális lejáratkori kifizetés összege, vagy szerződésben rögzített maximálisan kifizethető összeg hiányában az alapul szolgáló eszköz piaci értéke vagy tényleges névértéke;

ii. a 3. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint értelmezett kockázattal súlyozott delta-ekvivalens értéke.

(4) A szavatolótőke-követelmény számításához felhasznált gamma és vega értéket az 575/2013/EU rendelet 329. cikkének (1) bekezdésében, 352. cikkének (1) bekezdésében, valamint 358. cikkének (3) bekezdésében említett megfelelő árazási modell alkalmazásával kell kiszámítani. Ha a gamma vagy vega értéke nem számítható ki e bekezdésnek megfelelően, akkor a nem delta kockázatokra vonatkozó tőkekövetelményt a (3) bekezdés szerint kell kiszámítani.

5. cikk

A gamma kockázat szavatolótőke-követelményének a delta-plusz módszer szerinti megállapítása

(1) A 4. cikk (1) bekezdésének a) pontja alkalmazásában a gamma kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményt az alábbi lépésekből álló eljárással kell kiszámítani:

a) az egyes opciókra vagy opciós utalványokra vonatkozóan gamma hatást kell számítani;

b) össze kell adni az egyes opciók vagy opciós utalványok gamma hatásai közül azokat, amelyek azonos megkülönböztethető alapul szolgáló eszközhöz kapcsolódnak;

c) a gamma kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény a b) lépésben kapott valamennyi negatív érték összegének abszolút értéke. A b) lépésben kapott pozitív értékeket figyelmen kívül kell hagyni.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a gamma hatásokat az I. mellékletben megadott képlet szerint kell kiszámítani.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában az alapul szolgáló eszköz megkülönböztethető típusa:

a) azonos pénznemben számított kamatlábak esetében az 575/2013/EU rendelet 339. cikkének 2. táblázatában megadott lejárati sávok mindegyike;

b) részvények és részvényindexek esetében az 575/2013/EU rendelet 341. cikkének (3) bekezdése szerint kidolgozandó szabályok alapján meghatározott piacok mindegyike;

c) deviza és az arany esetében a devizapárok mindegyike és az arany;

d) áruk esetében az 575/2013/EU rendelet 357. cikkének (4) bekezdése szerint azonosnak minősülő áruk.

6. cikk

A vega kockázat szavatolótőke-követelményének a delta-plusz módszer szerinti megállapítása

A 4. cikk (1) bekezdésének b) pontja alkalmazásában a vega kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményt az alábbi lépésekből álló eljárással kell kiszámítani:

a) minden egyes opcióra vonatkozóan ki kell számítani a vega értékét;

b) az egyes opciókra vonatkozóan ki kell számítani az implikált volatilitás plusz/mínusz 25 %-os feltételezett eltolódását, ahol az implikált volatilitást a 4. cikk (2) bekezdése szerint kell értelmezni;

c) az egyes opciókra vonatkozóan az a) pont alatti lépésben kapott vega értéket meg kell szorozni az implikált volatilitás b) pont alatti lépésben kapott feltételezett eltolódásával;

d) az alapul szolgáló eszközöknek az 5. cikk (3) bekezdés szerint értelmezett egyes megkülönböztethető típusaira vonatkozóan a c) pont alatti lépésben kapott értékeket össze kell adni;

e) a vega kockázat teljes szavatolótőke-követelménye a d) pont alatti lépésben kapott abszolút értékek összege.

7. cikk

A forgatókönyvmódszer alkalmazásának feltételei

Az intézmények akkor alkalmazhatják a forgatókönyvmódszert, ha az alábbi követelmények mindegyikét teljesítik:

a) kockázat-ellenőrzési egységet hoztak létre, amely figyelemmel kíséri az intézmények opcióportfóliójával kapcsolatos kockázatot, és ennek eredményeiről beszámol a vezetőségnek;

b) értesítették az illetékes hatóságokat azon kitettségek előre meghatározott köréről, amelyekre e módszert a későbbiekben következetesen alkalmazni kívánják;

c) a forgatókönyvmódszer eredményeit felhasználják a vezetőségnek készített belső jelentésekben.

A c) pont alkalmazásában az intézményeknek pontosan meg kell határozniuk azon pozíciókat, amelyekre a forgatókönyvmódszer kiterjed, ideértve a terméktípust vagy az azonosított kereskedési részleget és portfóliót, továbbá az e pozíciókra alkalmazott konkrét kockázatkezelési módszert, a kifejezetten ilyen pozíciókat kezelő informatikai alkalmazást, valamint annak indokolását, hogy az említett pozíciókat az egyéb módszerek helyett miért a forgatókönyvmódszerhez rendelték.

8. cikk

A forgatókönyvmódszernek megfelelő forgatókönyvmátrix meghatározása

(1) Az alapul szolgáló eszközöknek az 5. cikk (3) bekezdésében említett egyes megkülönböztethető típusaira vonatkozóan az intézmény több forgatókönyvből álló forgatókönyvmátrixot határoz meg.

(2) A forgatókönyvmátrix első dimenzióját az alapul szolgáló eszközök jelenlegi értékéhez viszonyított mindkét irányú árváltozások alkotják. A változások tartománya a következőket tartalmazza:

a) kamatlábra szóló opciók vagy opciós utalványok esetében az 575/2013/EU rendelet 339. cikkében található 2. táblázat 5. oszlopában megadott becsült kamatlábváltozás pozitív/negatív előjellel;

b) részvényre és részvényindexre szóló opciók vagy opciós utalványok esetében az 575/2013/EU rendelet 343. cikkében megadott súlyozás pozitív/negatív előjellel;

c) devizára és aranyra szóló opciók vagy opciós utalványok esetében az 575/2013/EU rendelet 351. cikkében megadott súlyozás pozitív/negatív előjellel, vagy adott esetben az 575/2013/EU rendelet 354. cikkében megadott súlyozás pozitív/negatív előjellel;

d) árukra szóló opciók vagy opciós utalványok esetében az 575/2013/EU rendelet 360. cikke (1) bekezdésének a) pontjában megadott súlyozás pozitív/negatív előjellel.

(3) Az alapul szolgáló eszközök árváltozási forgatókönyveit legalább hétpontos rács alapján kell meghatározni, amely tartalmazza az aktuális értéket, és a (2) bekezdésben említett tartományt egyenlően tagolt intervallumokra osztja.

(4) A forgatókönyvmátrix második dimenzióját a volatilitás változásai határozzák meg. A volatilitás változásának tartománya az implikált volatilitás plusz/mínusz 25 %, ahol az implikált volatilitást a 4. cikk (2) bekezdésében említetteknek megfelelően kell értelmezni. Ezt a tartományt legalább hárompontos rácsra kell vetíteni, amely tartalmaz egy 0 %-os változási értéket; a tartomány egyenlően tagolt intervallumokra oszlik.

(5) A forgatókönyvmátrixot a (3) és (4) bekezdésben említett lehetséges pontkombinációk összessége határozza meg. Minden egyes kombináció külön forgatókönyvet alkot.

9. cikk

A szavatolótőke-követelmények forgatókönyvmódszer szerinti megállapítása

A forgatókönyvmódszer szerint az opciók vagy opciós utalványok nem delta kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményt az alábbi lépésekből álló eljárással kell kiszámítani:

a) az egyes opciókra és opciós utalványokra vonatkozóan a 8. cikkben említett valamennyi forgatókönyv alkalmazásával ki kell számítani az egyes forgatókönyveknek megfelelő szimulált nettó nyereséget vagy veszteséget. Ezt a szimulációt teljes körű újraértékelési módszerek alkalmazásával kell végrehajtani, vagyis annak az árváltozásokat árazási modellek alapján, azok helyi közelítése nélkül kell szimulálnia;

b) az alapul szolgáló eszközöknek az 5. cikk (3) bekezdésében említett egyes megkülönböztethető típusaira vonatkozóan az a) pont szerinti számítás eredményeként az egyes forgatókönyvekre kapott értékeket össze kell adni;

c) az alapul szolgáló eszközöknek az 5. cikk (3) bekezdésében említett egyes megkülönböztethető típusaira vonatkozóan az érintett forgatókönyv az a forgatókönyv, amelynél a b) pont alatti lépésben kapott értékek a legnagyobb veszteséget, vagy ha veszteség nincs, akkor a legkisebb nyereséget eredményezik;

d) az alapul szolgáló eszközöknek az 5. cikk (3) bekezdésében említett egyes megkülönböztethető típusaira vonatkozóan a szavatolótőke-követelményt a II. mellékletben megadott képlet szerint kell kiszámítani;

e) az opciók vagy opciós utalványok teljes szavatolótőke-követelménye a nem delta kockázat esetében az alapul szolgáló eszközöknek az 5. cikk (3) bekezdésében említett egyes megkülönböztethető típusaira vonatkozóan a d) pont alatti lépés szerinti számítás eredményeként kapott szavatolótőke-követelmények összege.

10. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. március 12-én.

a Bizottság részéről

elnök

José Manuel BARROSO

I. MELLÉKLET

Az 5. cikk (2) bekezdése céljából alkalmazandó képlet

Az 5. cikk (2) bekezdése céljából alkalmazandó képlet

$$\text{Gamma hatás} = \wedge \times \text{Gamma} \times VU^2$$

ahol VU:

a) kamatlábra vagy kötvényre szóló opciók vagy opciós utalványok esetében megegyezik az 575/2013/EU rendelet 339. cikkében található 2. táblázat 5. oszlopában megadott becsült hozamváltozással;

b) részvényre és részvényindexre szóló opciók vagy opciós utalványok esetében az alapul szolgáló eszköz piaci értéke megszorozva az 575/2013/EU rendelet 343. cikkében megadott súlyozással;

c) devizára és aranyra szóló opciók vagy opciós utalványok esetében az alapul szolgáló eszköznek az adatszolgáltatás pénznemében számított piaci értéke megszorozva az 575/2013/EU rendelet 351. cikkében megadott súlyozással vagy – adott esetben – az 575/2013/EU rendelet 354. cikkében megadott súlyozással;

d) árukra szóló opciók vagy opciós utalványok esetében az alapul szolgáló eszköz piaci értéke megszorozva az 575/2013/EU rendelet 360. cikke (1) bekezdésének a) pontjában megadott súlyozással.

II. MELLÉKLET

A 9. cikk d) pontja céljából alkalmazandó képlet

A 9. cikk d) pontja céljából alkalmazandó képlet

$$\text{Szavatolótőke-követelmény} = -\min(0, PC - DE)$$

ahol

a) PC (árváltozás): az 5. cikk (3) bekezdése szerint értelmezett megkülönböztethető típusú azonos alapul szolgáló pozícióhoz kapcsolódó opciók árváltozásának összege (a veszteséget negatív előjellel, a nyereséget pozitív előjellel kell figyelembe venni), amely megfelel a 8. cikk (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott releváns forgatókönyvnek;

b) DE: a következőképpen számított delta hatás:

$$DE = ADEV \times PPCU$$

ahol

i. ADEV(aggregált delta-ekvivalens értéke): az 5. cikk (3) bekezdése szerint értelmezett megkülönböztethető típusú azonos alapul szolgáló pozícióhoz kapcsolódó opciók negatív, illetve pozitív deltájának összege, megszorozva a szerződés alapul szolgáló pozíciójának piaci értékével;

ii. PPCU (az alapul szolgáló eszköz százalékos árváltozása): az 5. cikk (3) bekezdése szerint értelmezett alapul szolgáló pozíció százalékos árváltozása, a 8. cikk (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott releváns forgatókönyvnek megfelelően.